

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară și a Ordonanței Guvernului nr. 75/2000 privind organizarea activității de expertiză criminalistică

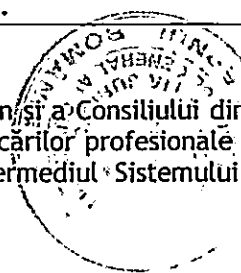
Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

2.1. Sursa proiectului de act normativ	-Inițiativa Ministerului Justiției; În perioada octombrie 2018-martie 2019, Comisia Europeană a efectuat verificări privind funcționarea G.U. naționale și a constatat o serie de deficiențe. Cu privire la România, Comisia Europeană a emis, în data de 06.06.2019, Scrisoarea de punere în întârziere - 2018/2393, C(2019) 4158 final, în cuprinsul căreia a atras atenția că autoritățile române au instituit un Ghișeu Unic, denumit în continuare G.U., dar că acesta are un domeniu limitat de aplicare și, ca atare, nu respectă cerințele stabilite de Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne¹, denumită în continuare Directiva privind serviciile, precum și de Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale², denumită în continuare Directiva privind calificările profesionale.
2.2. Descrierea situației actuale	Directiva privind serviciile stabilește cadrul juridic general care urmărește facilitarea exercitării libertății de stabilire pentru prestatorii de servicii și a liberei circulații a serviciilor, cu menținerea unui nivel ridicat al acestora. Directiva privind calificările profesionale stabilește norme conform cărora un stat membru, care condiționează accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia pe teritoriul său, de posesia unei anumite calificări profesionale, recunoaște calificările profesionale obținute într-un alt stat membru, care permit titularului respectivelor calificări să aibă acces și să exercite aceeași profesie în respectivul stat membru.

¹ JO L 376, 27.12.2006;

² astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/55 /UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1204/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI), JO L 255, 30.9.2005;



Directiva privind serviciile conține dispoziții care vizează dreptul la informare atât al prestatorilor de servicii, cât și al beneficiarilor, precum și dreptul prestatorilor de servicii de a îndeplini procedurile prin mijloace electronice.

În conformitate cu aceste dispoziții, statele membre sunt obligate să creeze un G.U., și să se asigure că, atât informațiile, cât și procedurile electronice sunt accesibile și sunt puse la dispoziția prestatorilor prin intermediul G.U..

Cu privire la România, Comisia Europeană a emis, în data de 06.06.2019, Scrisoarea de punere în întârziere - 2018/2393, C(2019) 4158 final, în cuprinsul căreia a atras atenția că autoritățile române au instituit un G.U., dar că acesta are un domeniu limitat de aplicare și, ca atare, nu respectă cerințele stabilite de Directiva privind serviciile și de Directiva privind calificările profesionale. Chiar și atunci când furnizează astfel de informații pentru un anumit sector, acestea prezintă anumite deficiențe, care ridică probleme în temeiul aceleiași directive.

În ceea ce privește atingerea obiectivului de îndeplinire în întregime a procedurilor de la distanță și prin mijloace electronice prin intermediul G.U., Comisia este de opinie că „îndeplinirea unei proceduri”, menționată la art. 6 alin. (1) și la art. 8 alin. (1) din Directiva privind serviciile, cuprinde toate etapele pe care prestatorul de servicii trebuie să le parcurgă în scopul obținerii de la autoritatea competentă a unei decizii formale sau a unei decizii implicite referitoare la accesul la o activitate de servicii sau la exercitarea acesteia.

Comisia Europeană subliniază în Scrisoarea de punere în întârziere că o procedură care îi impune utilizatorului să prezinte un document fizic nu respectă cerințele prevăzute la art. 6 alin. (1) și la art. 8 alin. (1) din Directiva privind serviciile³ sau la art. 57a din Directiva privind calificările profesionale⁴.

Pentru a putea fi derulate integral prin intermediul G.U., procedurile ar trebui să respecte următoarele cerințe:

- documentele necesare recunoașterii calificării profesionale să poată fi depune în fotocopie;

³ „Art. 6 alin. 1) Statele membre se asigură că este posibil ca prestatorii să îndeplinească, prin intermediul ghișeelor unice, următoarele proceduri și formalități:

(a) toate procedurile și formalitățile necesare pentru accesul la activitățile de servicii ale acestuia, în special toate declarațiile, notificările sau cererile necesare pentru obținerea autorizării de la autoritățile competente, inclusiv cererile de înscriere într-un registru, într-un rol sau într-o bază de date sau într-un ordin sau într-o asociație profesională;

(b) orice cereri de autorizare necesare pentru exercitarea activităților de servicii.”

„Art. 8 alin.(1) (1) Statele membre se asigură că toate procedurile și formalitățile cu privire la accesul la o activitate de servicii pot fi îndeplinite cu ușurință, de la distanță și prin mijloace electronice, prin intermediul ghișeului unic competent și al autorităților competente.”

⁴ „Fiecare stat membru desemnează, până la 20 octombrie 2007, un punct de contact care are următoarele sarcini:

(a) să furnizeze cetățenilor și punctelor de contact din celelalte state membre orice informație utilă pentru recunoașterea calificărilor profesionale prevăzută de prezenta directivă, în special informații privind legislația națională care reglementează profesiile și exercitarea acestora, inclusiv legislația socială, precum și, după caz, normele de deontologie;”

- copiile certificate ale documentelor pot fi solicitate numai „în cazul în care există îndoieli justificate și atunci când este strict necesar”;
- nu este necesară îndeplinirea vreunei formalități speciale menite a atesta autenticitatea documentului.

Aceste exigențe legislative unionale sunt transpuse în legislația națională prin mai multe acte normative de nivel primar (precum Legea nr. 200/2004⁵) sau prin modificări aduse unor acte normative cu caracter special ce reglementează anumite profesii, printre care și Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară⁶ și Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 privind organizarea activității de expertiză criminalistică⁷.

Din perspectiva obligațiilor instituite în sarcina autorităților competente române pentru fiecare profesie reglementată, la pct. 22 și 23 din Anexa nr. 3 la Legea nr. 200/2004 se desemnează Ministerul Justiției ca autoritate competentă corespunzătoare, printre altele, pentru calificările profesionale de expert tehnic judiciar și expert criminalist.

În România s-a instituit platforma „Punctul de contact unic electronic”, care îndeplinește rolul de Ghișeu Unic, aplicație în care Ministerul Justiției operează ca autoritate competentă, printre altele, și pentru calificarea profesională de expert tehnic judiciar și expert criminalist în situația cererilor formulate de cetățenii altor state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, precum și a celor formulate de cetățenii români care au obținut calificările profesionale necesare într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, care pot dobândi aceste calificări profesionale potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară și Ordonanței Guvernului nr. 75/2000 privind organizarea activității de expertiză criminalistică.

Așadar, pentru cererile depuse prin intermediul Punctului de contact unic electronic se aplică prevederile celor două acte normative menționate, potrivit cărora cererile trebuie însoțite de anumite documente justificative, printre care „copia legalizată” a documentului care atestă dobândirea calificării profesionale de expert tehnic judiciar sau expert criminalist în statul de origine.

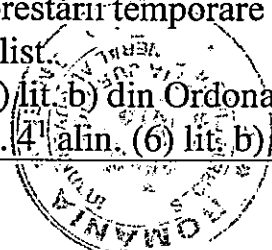
Analizând dispozițiile celor două directive menționate mai sus, criticile formulate de Comisia Europeană în Scrisoarea de punere în întârziere, precum și invitația adresată autorităților române de a lua măsurile necesare pentru asigurarea îndeplinirii online a tuturor procedurilor și formalităților ocazionate de procesul de recunoaștere a calificărilor profesionale, în raport cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2000

⁵ privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, publicată în M.Of. al României, Partea I, nr. 500 din 03 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

⁶ Publicată în M.Of. al României, Partea I, nr. 25 din 25 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare;

⁷ Publicată în M.Of. al României, Partea I, nr. 407 din 29 august 2000, cu modificările și completările ulterioare;

	privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară și cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 75/2000 privind organizarea activității de expertiză criminalistică, au fost identificate în cuprinsul acestor acte normative de nivel primar dispoziții care contravin acestor exigențe legislative europene, sub aspectul formei documentelor necesare recunoașterii calificării profesionale. Precizăm că prin Legea nr. 37/2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară și a Ordonanței Guvernului nr. 75/2000 privind autorizarea experților criminaliști care pot fi recomandați de părți să participe la efectuarea expertizelor criminalistice a fost transpusă Directiva privind calificările profesionale, în ceea ce privește experții tehnici judiciari, experții tehnici extrajudiciari și experții criminaliști autorizați.
2.3. Schimbări preconizate	1. Având în cele ce arătate mai sus, prezentul proiect propune modificarea prevederilor art. 10¹ alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, precum și a prevederilor art. 4¹ alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 privind organizarea activității de expertiză criminalistică, în sensul eliminării din cuprinsul acestor articole a cerinței depunerii copiei legalizate a documentului ce atestă dobândirea calificării profesionale de expert tehnic judiciar/expert criminalist în statul de origine de către cetățeanul altui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European sau de către cetățeanul român care a dobândit calificarea profesională de expert tehnic judiciar/expert criminalist într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European. 2. O altă inadvertență ce impune intervenția legislativă motivată de contradicția dintre prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2000, respectiv Ordonanței Guvernului nr. 75/2000 și prevederile din Directiva privind recunoașterea calificărilor profesionale vizează atașarea dovezii îndeplinirii condiției de cunoaștere a limbii române. Cerința vizează atât documentele anexate cererii depuse pentru recunoașterea documentului de atestare profesională emis în statul de origine, conform art. 10¹ alin. (4), precum și cele anexate declarației depuse în vederea prestării temporare sau ocazionale a calificării profesionale de expert tehnic judiciar, conform art. 10¹ alin. (6) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000. În mod similar, aceeași soluție juridică este conținută și în prevederile art. 4¹ alin. (4) și în prevederile art. 4¹ alin. 6 lit. b) din același act normativ, referitoare la necesitatea depunerii dovezii cunoașterii limbii române de către solicitantul cererii de recunoaștere a documentului ce atestă dobândirea calificării profesionale de expert criminalist în statul de origine, precum și a celui ce formulează declarația în vederea prestării temporare sau ocazionale a calificării profesionale de expert criminalist. Astfel, potrivit art. 10¹ alin. (4) și art. 10¹ alin. (6) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, precum și art. 4¹ alin. (4) și art. 4¹ alin. (6) lit. b) din



Ordonanța Guvernului nr. 75/2000, solicitantul, aflat în situațiile reglementate de ipoteza normativă a textelor menționate mai sus, depune o cerere, respectiv o declarație însoțită, printre alte documente, de **atestatul de cunoaștere a limbii române**.

Or, această condiție, a depunerii atestatului de cunoaștere a limbii române excedează condițiilor impuse acestor solicitanți de Directiva privind recunoașterea calificărilor profesionale, precum și de prevederile Legii nr. 200/2004, ca lege generală în materia recunoașterii calificărilor profesionale, fiind necesară eliminarea acestei condiții din cuprinsul celor două acte normative cu caracter special.

Pentru aceleași rațiuni de reglementare unitară și coerentă, este necesară și intervenția legislativă asupra art. 29¹ din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, referitoare la faptul că dispozițiile art. 10 alin. (1) lit. a), lit. a¹) și art. 10¹ se aplică, în mod corespunzător, și pentru dobândirea și exercitarea în România a calificării profesionale de expert tehnic **extrajudiciar**. Prin urmare, prin proiect se propune și eliminarea din cuprinsul acestui articol a referirii la aplicarea dispozițiilor art. 10 alin. (1) lit. a¹), având în vedere argumentele mai sus expuse.

3. În prezent, potrivit art. 10¹ alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 este obligatoriu, ca, la depunerea cererii pentru recunoașterea documentului de atestare profesională, să fie depuse și acte doveditoare ale unora din condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1).

Arătăm că una din condițiile enumerate la art. 10 alin. (1), necesar a fi îndeplinite pentru dobândirea calității de expert tehnic judiciar, este cea menționată la lit. e), respectiv ca solicitantul „*să fie apt din punct de vedere medical pentru îndeplinirea activității de expert*”.

Însă, în cuprinsul art. 10¹ alin. (4), această condiție nu este menționată, astfel că este necesară referirea în cuprinsul acestui text și la necesitatea dovedirii îndeplinirii acestei condiții, deoarece activitatea profesională depusă de expertul tehnic judiciar presupune preexistența unei stări medicale corespunzătoare din punct de vedere medical, fizic și mental, pentru ca rezultatul prestației sale profesionale să poată fi valorificat fără dubiu de către destinatarii săi.

În mod simetric, aceeași soluție normativă este reglementată de prevederile art. 4¹ alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000, asupra căruia este necesară o intervenție similară referitoare la necesitatea introducerii cerinței referitoare la dovedirea condiției de la art. 4 lit. e), pentru aceleași considerente menționate mai sus.

4. În cuprinsul Titlului II - Libera prestare a serviciilor din Directiva privind calificările profesionale, art. 5 alin. (1) lit. b) stabilește o condiție de exercitare a profesiei nereglementate în statul unde este stabilit prestatorul de minim 1 an în ultimii 10 ani anteriori „*în cazul deplasării prestatorului de servicii, dacă a exercitat profesia respectivă într-unul sau mai multe state membre pe o perioadă de cel puțin un an în decursul ultimilor zece ani anteriori prestării de servicii, atunci când profesia nu este reglementată în statul membru de stabilire. Condiția de exercitare timp de un an a profesiei*”

nu se aplică în cazul în care profesia sau educația și formarea care conduc la exercitarea profesiei sunt reglementate”.

Totodată, potrivit art. 5 alin.(2) din Titlul II al directivei „dispozițiile prezentului titlu se aplică exclusiv în cazul în care prestatorul se deplasează spre teritoriul statului membru gazdă pentru a exercita, temporar și ocazional, profesia menționată la alineatul (1).”

În cuprinsul Legii 200/2004, prevederile art. 35¹ alin. (1) stabilesc că „dispozițiile prezentului capitol se aplică exclusiv prestatorilor care se deplasează în România în scopul exercitării, în mod temporar și ocazional, a unei profesii reglementate”.

Prevederile art. 35¹ alin. (2) lit. b) au transpus în mod corect dispozițiile directivei mai sus-menționate astfel, „în cazul deplasării prestatorului de servicii, dacă a exercitat profesia respectivă într-unul sau mai multe state membre pe o perioadă de cel puțin un an în decursul ultimilor zece ani anteriori prestării de servicii, atunci când profesia nu este reglementată în statul membru de stabilire. Condiția de exercitare timp de un an a profesiei nu se aplică în cazul în care profesia sau educația și formarea care conduc la exercitarea profesiei sunt reglementate.”

Însă, în cuprinsul art. 10¹ alin. (6) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, termenul de „1 an în decursul ultimilor 10 ani anteriori prestării de servicii” în cazul în care profesia nu e reglementată în statul în care este stabilit solicitantul exercitării temporare și ocazionale a profesiei nu a fost corelat cu prevederile similare din directivă și din legea generală privind recunoașterea calificărilor.

Astfel, la articolul menționat din cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 2/2000, se prevede că solicitantul trebuie să depună „dovada că a desfășurat o activitate specifică profesiei de expert tehnic judiciar timp de cel puțin 2 ani în decursul ultimilor 10 ani, pentru cazul în care profesia nu este reglementată în statul în care este stabilit.”

Așadar, comparând reglementările din directiva menționată, din Legea nr. 200/2004 cu prevederile din Ordonanței Guvernului nr. 2/2000, rezultă că termenul minim de exercitare a profesiei în decursul ultimilor 10 ani este diferit, fiind mai mare decât cel menționat în directivă și în legea generală.

Pentru a elimina această diferență între prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2000, care reprezintă legea specială pentru reglementarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, și prevederile Directivei privind calificările profesionale, precum și ale Legii nr. 200/2004, ce reprezintă cadrul general de recunoaștere a calificărilor, care ar putea fi interpretată ca restrictivă față de normă europeană și contradictorie în legislația internă, intervenția legislativă propusă cu privire la modificarea art. 10¹ alin. (6) lit. e) vizează corelarea acestei reglementări sub aspectul duratei termenului menționat, respectiv „1 an în decursul ultimilor 10 ani”.

Aceeași soluție normativă este cuprinsă în art. 4¹ alin. (6) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000, asupra căreia este necesară o intervenție legislativă similară pentru punerea în acord a termenului de 2 ani în

decursul ultimilor 10 ani", cu termenul din Legea nr. 200/2004 și din Directiva privind calificările profesionale.

5. Recunoașterea calificărilor de expert tehnic judiciar, expert tehnic extrajudiciar și expert criminalist autorizat se realizează potrivit sistemului general de recunoaștere prevăzut de Directiva privind calificările profesionale, transpus prin Legea nr. 200/2004.

În cazul în care o autoritate apreciază că recunoașterea unor titluri profesionale/atestări profesionale se poate realiza automat, fără dispunerea de măsuri compensatorii potrivit sistemului general de recunoaștere, atunci se poate utiliza chiar referirea la recunoașterea automată.

De altfel, principiul recunoașterii automate nu înlătură posibilitatea verificării autenticității documentelor supuse recunoașterii.

Astfel fiind, sintagma „fără efectuarea vreunei formalități de verificare”, care se regăsește în prezent în cuprinsul normativ al art. 10¹ alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 și al art. 4¹ alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000, ar putea genera o contradicție cu soluția legislativă propusă pentru alineatul (8) al aceluiași articol, potrivit căreia: „*În cazul unor îndoieli justificate cu privire la autenticitatea certificatelor și a titlurilor de calificare depuse, Ministerul Justiției poate realiza verificările necesare prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (IMI), în condițiile legii.*”

În aceste condiții, se propune înlocuirea sintagmei „fără efectuarea vreunei formalități de verificare”, din cuprinsul art. 10¹ alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 și al art. 4¹ alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000, cu termenul „automat”.

În același sens, menționăm faptul că art. 29¹ din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 instituie în sarcina altor autorități publice recunoașterea unor titluri profesionale/atestări profesionale, prin care se certifică specializarea în profesia de expert tehnic extrajudiciar, stabilindu-se că **recunoașterea se realizează fără efectuarea vreunei formalități de verificare.**

Or, având în vedere faptul că, în prezent, alte autorități competente decât Ministerul Justiției sunt cele care aplică propriile proceduri legale de recunoaștere a titlurilor profesionale/atestări profesionale prin care se certifică specializarea în profesia de expert tehnic extrajudiciar, le revine acestor autorități competența de a stabili modalitatea de recunoaștere, respectiv fără efectuarea vreunei formalități de verificare, aceasta rămânând la latitudinea autorităților competente.

În aceste condiții, se propune eliminarea, din cuprinsul articolului 29¹ din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, a sintagmei „fără efectuarea vreunei formalități de verificare”.

6. O altă necesitate care reclamă intervenția legislativă derivă din mai multe prevederi ale Directivei privind calificările profesionale, care reglementează posibilitatea statelor membre de a efectua verificări suplimentare în anumite faze ale procedurii de recunoaștere a calificărilor sau de stabilire a drepturilor de exercitare a profesiilor, în situația unor „îndoieli justificate”.

Această sintagmă a fost preluată și în cuprinsul Legii nr. 200/2004, precum art. 35 alin. (3), art. 35⁶, art. 35⁸, art. 35¹⁰, art. 37³, iar utilizarea cu consecvență a acesteia în cuprinsul întregii legi presupune interpretarea și aplicarea ei cu un anume grad de coerență. Din această sintagmă rezultă că verificările nu pot fi efectuate aleatoriu sau nejustificat, ci este necesară preexistența unor îndoieli pentru care există o justificare.

Or, în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 2/2000, această sintagmă lipsește și, în locul ei, în cuprinsul art. 10¹ alin. (8) este utilizată sintagma „*în cazul în care este necesară verificarea legalității unor documente*”, fără ca legea să prevadă situațiile concrete în care intervine această necesitate sau care sunt elementele lipsă care generează necesitatea verificării legalității.

Prin urmare, propunem modificarea prevederilor art. 10¹ alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, în sensul înlocuirii sintagmei „*este necesară verificarea legalității documentelor*” cu sintagma „*în cazul unor îndoieli justificate cu privire la autenticitatea certificatelor și titlurilor de calificare depuse*”, pentru argumentele menționate mai sus.

Propunem aceeași modificare legislativă, pentru aceleași considerente menționate mai sus, și în cuprinsul art. 4¹ alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000, care utilizează sintagma „*în cazul în care este necesară verificarea documentelor*”, fără a mai menționa că sfera controlului se limitează la legalitatea documentelor, ca în textul din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, dar reglementează tot vag și contradictoriu în raport cu articolele menționate din Legea nr. 200/2004 și cu prevederile directivei menționate, respectiv fără a condiționa „*necesitatea verificării*” de existența unor „*îndoielile justificate*”.

7. Tot pentru punerea în acord a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 cu dispozițiile corelate din cuprinsul Directivei privind calificările profesionale și cu dispozițiile cu caracter general din Legea nr. 200/2004, este necesară modificarea și completarea dispozițiilor art. 10¹ alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, din considerente de corelare a soluțiilor normative conținute de acest articol, referitoare la procedura și termenul de finalizare a formalităților referitoare la prestarea în România, în mod temporar sau ocazional, ori la recunoașterea calificării profesionale de expert tehnic judiciar pentru cetățenii unui alt stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, cu soluția normativă cu caracter general, aplicabilă tuturor profesiilor reglementate, din cuprinsul Legii nr. 200/2004, precum și cu prevederile Directivei privind calificările profesionale.

Analizând comparativ dispozițiile art. 51 din directivă, art. 34 alin. (3) din Legea nr. 200/2004 și art. 10¹ alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, se observă că la nivelul Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 există câteva lacune legislative sau inconsecvențe legislative. Astfel, prevederile art. 10¹ alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 nu conțin nicio referire la necesitatea emiterii unei decizii motivate de către Ministerul Justiției, în situația admiterii cererii solicitanților menționați la art. 10¹ alin.

(1), ci se reglementază doar operațiunea tehnică de înscriere a expertului tehnic judiciar prevăzut la alin. (3) în Tabelul nominal, respectiv luarea în evidență a expertului tehnic judiciar prevăzut la alin. (5) în termen de cel mult 30 de zile de la data prezentării dosarului complet.

Totodată, termenul prevăzut la art. 10¹ alin. (9) este prea scurt în raport cu termenul maxim avut în vedere de prevederile art. 51 alin. (2) din Directiva privind calificările profesionale, precum și de prevederile art. 34 alin. (3) din Legea nr. 200/2004.

În concluzie, este necesară armonizarea dispozițiilor legii speciale cu a celor din legea generală și din directivă, prin inserarea în cuprinsul art. 10¹ alin. (9) din Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 a unei dispoziții exprese referitoare la necesitatea emiterii unui ordin al ministrului justiției, precum și modificarea termenului de „*maxim de 30 de zile*”, prevăzut în prezent în text, în termenul de „*maxim 3 luni*” pentru finalizarea procedurii, de la data prezentării de către solicitant a tuturor documentelor care fac dovada îndeplinirii condițiilor legale.

În mod absolut simetric, Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 reglementează la fel de deficitar finalizarea procedurii, fără a determina actul administrativ prin care se soluționează admiterea cererii expertului criminalist și pe baza căruia are loc operațiunea tehnică de înscriere în Tabelul nominal cuprinzând experții criminaliști.

În consecință, este necesară și armonizarea acestor dispoziții cu cadrul legal general, prin inserarea în cuprinsul art. 4¹ alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 a unei dispoziții exprese referitoare la necesitatea emiterii unui ordin al ministrului justiției, în termen de maxim 3 luni de la data prezentării de către solicitant a tuturor documentelor care fac dovada îndeplinirii condițiilor legale.

8. Din aceleași considerente de corelare a soluțiilor normative similare existente în Legea nr. 200/2004 și în Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, este necesară și modificarea termenului prevăzut la art. 10¹ alin. (10) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, respectiv prelungirea, o singură dată, a termenului prevăzut la art. 10¹ alin. (9) cu cel mult 1 lună, soluție conformă cu dispozițiile art. 51 alin. (2) teza finală din Directiva privind calificările profesionale și cu prevederile art. 34 alin. (3) teza finală din Legea nr. 200/2004.

Având reglementări aproape identice, și Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 necesită același tip de intervenție legislativă asupra art. 4¹ alin. (10), în sensul corelării perioadei cu care poate fi prelungit termenul reglementat la art. 4¹ alin. (9), respectiv cu 1 lună.

9. Art. 8 alin. (1) din Directiva privind serviciile și art. 57 din Directiva privind calificările profesionale instituie obligația utilizării Ghișeului Unic (GU).

Aceste dispoziții din cele două directive au fost transpuse în norme specifice prin *Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România*, aprobată prin Legea nr. 68/2010, și în Legea nr.

200/2004, prin care a fost înființat Punctul de contact unic electronic, accesibil publicului, care poate lansa o procedură online către autoritatea competentă (în cazul de față, procedura online de recunoaștere a atestării profesionale).

Așa fiind, se propune introducerea în Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 și în Ordonanța Guvernului nr. 75/2000 a unei dispoziții specifice în acest sens, care să reflecte utilizarea procedurilor electronice/online în procesul de recunoaștere a atestării profesionale.

10. Cu privire la intervențiile legislative asupra art. 4 alin. (1) și art. 32 lit. a), lit. f), lit. h) și lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, arătăm că atribuția de *control și îndrumare* a activității de expertiză tehnică judiciară de către Biroul central pentru expertize tehnice judiciare din Ministerul Justiției nici nu poate, de altfel, să aibă ca obiect conținutul expertizei, calitatea informațiilor din cuprinsul expertizei, verificarea metodelor utilizate pentru întocmirea expertizelor tehnice judiciare, din două motive:

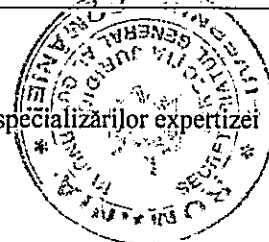
- personalul Biroului central este compus din personal cu pregătire juridică, iar nu tehnică, astfel încât nu poate exista o competență legală atribuită acestei categorii de personal de a verifica și cenzura pe fond conținutul expertizelor sau al pregătirii profesionale a experților tehnici judiciari, arătând că există la acest moment 106⁸ de specializări tehnice în cele mai variate domenii, imposibil de cunoscut și verificat de către personalul cu pregătire juridică;

- conținutul expertizelor, metodele utilizate, practica unitară de efectuare a expertizelor, măsurile pentru îmbunătățirea calității expertizelor nu pot fi verificate, cenzurate, efectuate de către personalul cu pregătire juridică din cadrul acestui compartiment, rolul acestuia fiind de reglementare din punct de vedere normativ și coordonare administrativă a acestei activități.

În acest sens, s-a pronunțat și Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 787 din 15 decembrie 2016, rețânând că Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 stabilește condițiile legale de dobândire a calității de expert tehnic judiciar, rolul Ministerului Justiției fiind acela de a organiza acest examen și de a opera înscrierea experților în tabelul nominal al experților tehnici judiciari, întocmit, pe specialități, de Biroul central de expertize tehnice judiciare. Faptul că Biroul central funcționează în cadrul Ministerului Justiției demonstrează preocuparea legiuitorului ca acest corp de experți să fie sub autoritatea statului, fără ca actul profesional al expertului să fie cenzurat de minister.

Pentru aceste considerente, se preconizează operarea unor intervenții legislative asupra art. 4 alin. (1), art. 32 lit. a), lit. f), lit. h) și lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, pentru delimitarea clară a atribuțiilor Ministerului Justiției, în sensul exercitării coordonării și controlului, din

⁸ aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 199/2010 pentru aprobarea Nomenclatorului specializărilor expertizei tehnice judiciare;



punct de vedere administrativ, a activității de expertiză tehnică judiciară, și al eliminării atribuției de îndrumare și control metodologic.

11. Prin Decizia nr. 356 din 26 mai 2022, nepublicată la data prezentei note, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară și a constatat că este neconstituțională sintagma *„precum și în urma condamnării definitive pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate, de natură să aducă atingere prestigiului profesiei”*.

În aceste condiții, este necesară modificarea dispozițiilor art. 38 alin. (2) teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 356 din 26 mai 2022, sens în care se propune soluția legislativă de radiere din evidență a experților tehnici judiciari în cazul în care, prin hotărâre judecătorească definitivă, s-a dispus condamnarea sau amânarea aplicării pedepsei pentru săvârșirea unei infracțiuni de corupție sau de serviciu ori pentru săvârșirea cu intenție a unei alte infracțiuni.

12. Potrivit art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, ministerele au în structura organizatorică direcții generale, direcții, servicii și birouri, denumite generic compartimente, cu respectarea prevederilor corespunzătoare încadrării cu personal a respectivelor structuri.

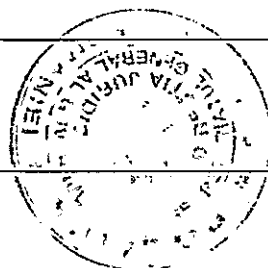
Potrivit art. 63 alin. (2) din Codul administrativ, atribuțiile compartimentelor ministerelor se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare al ministerului, aprobat prin ordin al ministrului.

Biroul central pentru expertize tehnice judiciare din cadrul Ministerului Justiției este reglementat prin dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2000, atât sub aspectul denumirii, cât și al atribuțiilor sale, astfel încât ministrul justiției nu poate interveni, prin regulamentul de organizare și funcționare al Ministerului Justiției, în sensul de a modifica denumirea sau atribuțiile acestui birou, fiind ținut de dispoziții legale de nivel primar să organizeze la nivelul Ministerului Justiției această structură.

Având în vedere aspectele anterior prezentate, prin proiectul de act normativ se preconizează desființarea structurii de sine stătătoare Biroul central pentru expertize tehnice judiciare, situată în cadrul Serviciului Profesii Juridice Conexă din Ministerul Justiției, și exercitarea atribuțiilor Biroului central pentru expertize tehnice judiciare de către întreg compartimentul de specialitate - Serviciul Profesii Juridice Conexă.

În plus, terminologia utilizată pentru denumirea acestei structuri în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 este inconsecventă, utilizând alternativ fie termenul de *„Biroul central pentru expertize tehnice judiciare”*, fie sintagma *„direcția de specialitate”*. Pentru aceste considerente, prin proiectul de act normativ se preconizează, ca în tot cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 denumirile *„Biroul central pentru expertize tehnice judiciare din Ministerul Justiției”, „Biroul central pentru expertize tehnice judiciare”, „Biroul central pentru expertize*

	<i>judiciare”, „direcția de specialitate din Ministerul Justiției” să se înlocuiască cu sintagma „compartimentul de specialitate din Ministerul Justiției”.</i>
2.4. Alte informații	
Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ	
3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ	Transpunerea art. 5 alin. (1) lit. b), art. 13 alin. (1) paragraful (1), art. 50 alin. (1) și (2), art. 51 alin. (2), art. 53 alin. (3), art. 56 alin. (1) și (2a), art. 57 alin. (1) și art. 57a alin. (1) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 255 din 30 septembrie 2005, precum și a art. 8 alin. (1) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 376/36 din 27 decembrie 2006, prin modificările și completările aduse Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 și Ordonanței Guvernului nr. 75/2000.
3.2. Impactul social	
3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului	Nu este cazul.
3.4. Impactul macroeconomic	Nu este cazul.
3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici	Nu este cazul.
3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat	Nu este cazul.
3.5. Impactul asupra mediului de afaceri	Nu este cazul.
3.6. Impactul asupra mediului înconjurător	Nu este cazul.

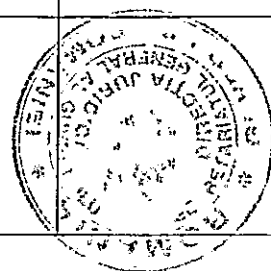


3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării	Nu este cazul.
3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile	Nu este cazul.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2 2022	3 2023	4 2024	5 2025	6 2026	7
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:	Nu este cazul.					
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri						
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:	Nu este cazul.					



a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
d) alte tipuri de cheltuieli						
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care:	Nu este cazul.					
a) buget de stat b) bugetele locale						
4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	Nu este cazul.					
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	Nu este cazul.					
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	Nu este cazul.					

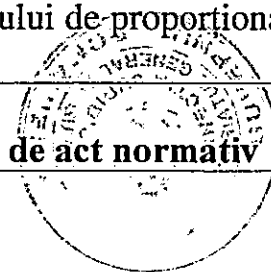


4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată; b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.	Nu este cazul.
4.8. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare	

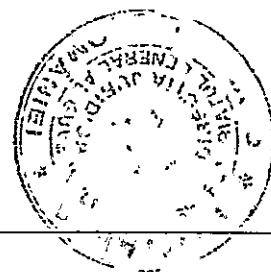


5.1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ	Ca urmare a modificărilor propuse asupra dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 și Ordonanței Guvernului nr. 75/2000, vor fi modificate, în mod corespunzător, Ordinul ministrului justiției nr. 1322/2000 pentru aprobarea Regulamentului privind atribuirea calității de expert tehnic judiciar și de specialist, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 01.09.2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și Ordinul ministrului justiției nr. 2986/2000 pentru aprobarea Regulamentului privind atribuirea calității de expert criminalist autorizat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 06.12.2000, cu modificările și completările ulterioare.
5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice	Nu este cazul.
5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE)	În Scrisoarea de punere în întârziere – 2018/2393, C(2019) 4158 final Comisia Europeană pune în vedere autorităților române care au instituit Ghișeul Unic, denumit „<i>Punctul de contact unic electronic</i>” să respecte obligațiile ce le revin în temeiul Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne și al Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale. În sinteză, obligațiile autorităților române competente în gestionarea informațiilor și procedurilor derulate prin Ghișeul Unic vizează asigurarea cadrului legal și operaționalizarea aplicației informatice, astfel încât toate procedurile și formalitățile din domeniul de aplicare al celor două directive să poată fi îndeplinite de la distanță, inclusiv prin eliminarea tuturor obligațiilor de deplasare fizică pe teritoriul României. Cerința legală a depunerii „<i>copiei legalizate</i>” din cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 și al Ordonanței Guvernului nr. 75/2000 nu respectă aceste exigențe, deoarece o copie a unei „<i>copii legalizate</i>” de pe un document, încărcată într-o aplicație informatică, nu mai are valoarea unei „<i>copii legalizate</i>” a acelui document, astfel că se impune intervenția legislativă asupra acestor acte normative pentru a asigura conformitatea dispozițiilor din dreptul intern cu prevederile celor două directive.
5.3.1. Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE	Prin prezentul proiect de lege, se transpun art. 5 alin. (1) lit. b), art. 13 alin. (1) paragraful (1), art. 50 alin. (1) și (2), art. 51 alin. (2), art. 53 alin. (3), art. 56 alin. (1) și (2a), art. 57 alin. (1) și art. 57a alin. (1) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr.

	255 din 30 septembrie 2005, precum și art. 8 alin. (1) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 376/36 din 27 decembrie 2006.
5.3.2. Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE	Nu este cazul.
5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul.
5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate	Nu este cazul.
5.6. Alte informații	Art. 12 din <i>Legea nr. 245/2020 privind efectuarea unui test de proporționalitate anterior adoptării unor noi reglementări referitoare la profesii</i> prevede următoarele: „(1) <i>Autoritățile publice cu drept de inițiativă legislativă în a căror arie de competență se circumscrie profesia reglementată sau care urmează a se reglementa și coordonatorul național pentru recunoașterea calificărilor profesionale inițiază sau, după caz, avizează, conform normelor legale, proiectele care introduc noi dispoziții legislative ce restricționează accesul la profesiile reglementate sau exercitarea acestora ori care modifică dispozițiile existente.</i> <i>(2) Proiectele prevăzute la alin. (1) sunt însoțite, în momentul inițierii, respectiv avizării, de o explicație suficient de detaliată care să permită evaluarea conformității cu principiul proporționalității prevăzut de art. 7.”</i> Față de aceste dispoziții legale, în contextul în care proiectul de lege modifică și completează cadrul de reglementare a profesiilor de expert tehnic judiciar, expert tehnic extrajudiciar și expert criminalist autorizat, rezultă obligativitatea efectuării testului de proporționalitate de către Ministerul Justiției, pentru a se justifica modificarea condițiilor actuale de reglementare. Astfel fiind, s-a procedat la efectuarea testului de proporționalitate, ce se regăsește într-un document distinct.
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	



6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative	Nu este cazul.
6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Proiectul de act normativ a fost supus analizei Centrului Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor din cadrul Ministerului Educației, dată fiind calitatea acestuia de coordonator național pentru transpunerea Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și de centru de asistență pentru recunoașterea calificărilor profesionale.
6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale	Nu este cazul.
6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative	Nu este cazul.
6.5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul prezentului act normativ a fost avizat de Consiliul Legislativ prin avizul nr. 1207/2022.



6.6. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ	Proiectul de Lege a fost supus dezbaterii publice, fiind îndeplinită procedura reglementată de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, cu modificările ulterioare.
7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
Secțiunea a 8-a Măsurile privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ	
8.1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ	Nu este cazul.
8.2. Alte informații	Nu este cazul.



Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară și a Ordonanței Guvernului nr. 75/2000 privind organizarea activității de expertiză criminalistică, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE IONEL CUCĂ

